

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Dragoș în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în cauza penală privind-l pe

VELGAN Nicolai XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.02.2022 – 13.06.2022;

Instanța de apel: 13.07.2022 – 25.10.2022;

Instanța de recurs: 05.01.2023 – 08.02.2023.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 13 iunie 2022, *cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală*, Velgan Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 120 (una sută douăzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Velgan Nicolai la data de 21.12.2021 între orele 14:20-15:02, aflându-se în biroul de serviciu nr. 3 al Secției de Urmărire Penală din cadrul Inspectoratului de Politie Bălți, amplasat în XXXXX, în cadrul audierii în calitate de martor de către OUP al IP Bălți comisar principal Elena Moroșan pe cauza penala nr.2021041550, pornită la data de 20.12.2021 în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, făcea declarații în favoarea bănuitului Sosna Mihail. Astfel, până a începe procesul de audiere în calitate de martor, Velgan Nicolai a fost avertizat sub semnătură personală în blancheta procesului-verbal de audiere, pentru răspunderea ce o poartă pentru declarații mincinoase făcute cu bună știință conform prevederilor art. 312 Cod penal, deci a prezentat cu bună știință declarații mincinoase în favoarea bănuitului Sosna Mihail.

Prin acțiunile sale intenționate, Velgan Nicolai a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 312 alin. (1) Cod penal, adică prezentarea, cu bună știință, a declarației mincinoase de către martor, dacă această acțiune a fost săvârșită în cadrul procesului penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare a fost contestată cu apel în termen de către procuror, care solicita casarea parțială a sentinței în latura stabilirii pedepsei inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Velgan Nicolai să fi recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin.(1) Cod penal și conform acestui articol, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și de a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate. Conform prevederilor art. 85 și 87 alin. (2) Cod penal pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Bălți din 20 octombrie 2020 prin care a fost condamnat conform art. 313 Cod penal, fiindu-i stabilită amendă în mărime de 500 u.c., care nu a fost executată, se fie execută de sine stătător.

În motivarea apelului procurorul a invocat, că consideră sentința parțial ilegală și pasibilă anulării.

Procurorul considera că pedeapsa stabilită este prea blândă, la stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont de criteriul general al individualizării pedepsei și anume gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, circumstanțele cazului, motivul comiterii infracțiunii, personalitatea vinovatului, precum și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei culpabile, în acest context s-a menționat că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 20 octombrie 2020 la 500 u.c. amendă, pedeapsă care nu a fost executată, astfel sancțiunea stabilită în sentința din 20.10.2020 nu a fost eficientă și nici nu a executat-o, totodată la 21.12.2021 inculpatul săvârșește o altă infracțiune analogică.

Acuzarea considera că pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, aplicată pentru săvârșirea unei infracțiuni analogice, stabilită prin sentința Judecătorei Bălți în privința lui Velgan Nicolai este blândă, prin care nu vor fi atinse scopurile generale ale pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, apelul procurorului a fost admis, s-a casat sentința în latura stabilirii pedepsei, s-a rejudecat cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Velgan Nicolai s-a considerat condamnat în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În baza art. 85 și 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 26 octombrie 2020 și modificată prin încheierea Bălți sediul Central 06 septembrie 2022, prin care Velgan Nicolai a fost condamnat

conform art. 313 Cod penal, fiindu-i stabilită amendă în mărime de 500 (cinci sute) u.c., modificată în 240 (două sute patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu transformarea a 240 (două sute patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității în 60 (șaizeci) zile de închisoare, s-a adaugă la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie și prin cumul parțial i s-a stabilit lui Velgan Nicolai o pedeapsă penală definitivă sub formă de închisoare pe termen de 7 (șapte) luni, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, s-au mențin dispozițiile sentinței instanței de fond.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecutive referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz, ce se conțin în rechizitoriul din dosarul penal și care au fost reflectate în partea descriptivă a sentinței.

La stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond nu a luat în considerație scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care, fiind analizate, per ansamblu, nu permiteau instanței de fond stabilirea unei pedepse de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, instanța de apel a apreciat că pedeapsa penală în privința inculpatului nu era în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, personalitatea inculpatului și trecutul lui infracțional.

Mai mult, instanța de fond a ajuns la concluzia că restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului poate avea loc cu stabilirea pedepsei penale de muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de circumstanțele prezente în acțiunile inculpatului, că a recunoscut total vina, ceea ce se consideră de către instanța de apel drept o concluzie eronată, care nu putea fi menținută.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în privința lui Velgan Nicolai, urma să se stabilească pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 luni, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

În apelul său procurorul corect a făcut referire la aplicarea incorectă a principiului proporționalității. De asemenea, procurorul just a menționat că instanța de fond nu a luat în considerație faptul, că s-a comis o infracțiune mai puțin gravă și care prezintă un pericol social sporit, că inculpatul a comis infracțiunea după condamnarea pentru comiterea unor infracțiuni analogice, că instanța de fond urma să dea deplină eficiență art. 61, 75 Cod penal la individualizarea și stabilirea pedepsei și că doar pedeapsa închisorii cu executarea reală v-a asigura atingerea scopurilor

pedepsei penale, precum și v-a menține garanția de respectare a drepturilor și libertăților omului consfințite în Constituție și legile statului.

Recunoașterea vinei, comportamentul inculpatului pe întreg procesul penal, examinarea cauzei în procedură simplificată, anterioarele condamnări penale pe infracțiuni analogice și contravenționale nu-s în stare să mențină aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Mai mult, inculpatul anterior la 12.09.2014 a fost judecat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 311 alin. (1) și 312 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă muncă neremunerată în folosul comunității și la 26.10.2022 a fost judecat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de 313 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. și după o perioadă de timp, relativ scurtă săvârșește o infracțiune similară, ce denotă faptul că pedeapsa nu l-a corijat.

Totodată, la momentul pronunțării sentinței, instanța de fond nu a aplicat prevederile art. 85, 87 Cod penal, prin care la pedeapsa stabilită urma să fie adăugată, pedeapsa dispusă prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 26 octombrie 2020, potrivit cărei Velgan Nicolai a fost condamnat în baza art. 313 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul a 25.000 lei (care nu a fost achitată de către ultimul), urma să fie adăugată și executată de sine stătător.

Ulterior, pedeapsa dată a fost modificată prin încheierea judecătorei Bălți sediul Central din 06.09.2022, fiindu-i stabilită pedeapsa de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Raportând prevederile legale enunțate la condamnarea lui Velgan Nicolai pe art. 312 alin. (1) Cod penal și argumentele procurorului din apel, instanța de apel a considerat că instanța de fond în mod eronat nu a aplicat art.85, 87 Cod penal, eroare care necesită a fi corectată de către instanța de apel, susținând în așa mod apelul procurorului și în această latură.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Grosu Dragoș în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie aplicată lui Velgan Nicolai o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel a constatat în mod eronat că inculpatul poate fi corectat doar prin izolarea în penitenciar pentru executarea pedepsei;

- s-a ignorat faptul că Velgan Nicolai a depus autodenunț pe faptul că a spus falsuri în procesul audierii acestuia în calitate de martor, iar această circumstanță atenuază răspunderea penală;

- instanța de apel nu a motivat de ce pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității nu poate asigura atingerea scopului pedepsei penale;

- la aplicarea pedepsei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61 și 75 Cod penal și nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și drept urmare, i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea aspră.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind depus peste termen.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând rejudecarea cauzei pe capătul dat și aplicarea unei pedepsei non privative de libertate.

În speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, or, acest temei nu persistă în cauza dată, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75, 85, 87 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru faptele comise.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent, aceasta nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală potrivit cărora, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției dat.*

Se reține că, instanța de apel prin decizia sa a casat sentința și corect a stabilit o nouă pedeapsă prin care și-a motivat soluția prin aplicarea prevederilor art. 85, 87 Cod penal a pedepselor neexecutate de inculpat, ținând cont de prevederile art. 61

alin. (2) Cod penal și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, luând corect în considerare gravitatea infracțiunii săvârșite (a comis infracțiune mai puțin gravă), anterior a fost judecat, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Simplu fapt că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi temei pentru aplicarea în privința lui Velgan Nicolai a unei pedepse mai blânde.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La individualizarea pedepsei, instanțele de judecată țin cont de solicitările acuzatorului de stat și a părții apărării, aplicând o pedeapsă proporțională cu circumstanțele de fapt și de drept. În aceste condiții, stabilirea unei pedepse mai blânde nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar putea asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal vis-a-vis de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane.

Prin urmare, instanța de apel just a concluzionat că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare va duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Mai mult, instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont de circumstanțele ce atenuază sau agravează situația inculpatului, inclusiv faptul că a recunoscut vina și a solicitat aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, or faptul că anterior a comis infracțiuni analogice și nenumărate încălcări contravenționale, pentru care a fost sancționat penal și contravențional, dar inculpatul nu a tras concluzii corespunzătoare care a dus la comiterea unor noi infracțiuni.

În plus, necesitatea schimbării pedepsei nu a fost suficient argumentată, iar simpla invocare a normelor de drept sau a erorilor presupuse ca fiind admise de instanța contestată fără indicarea concretă a lor nu justifică implicarea Colegiului în schimbarea pedepsei inculpatului, având în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Prin urmare, criticile recurentului nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza deciziei, conform

jurisprudenței CEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintată de avocatul Grosu Dragoș nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Dragoș în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe VELGAN Nicolai XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 martie 2023.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN